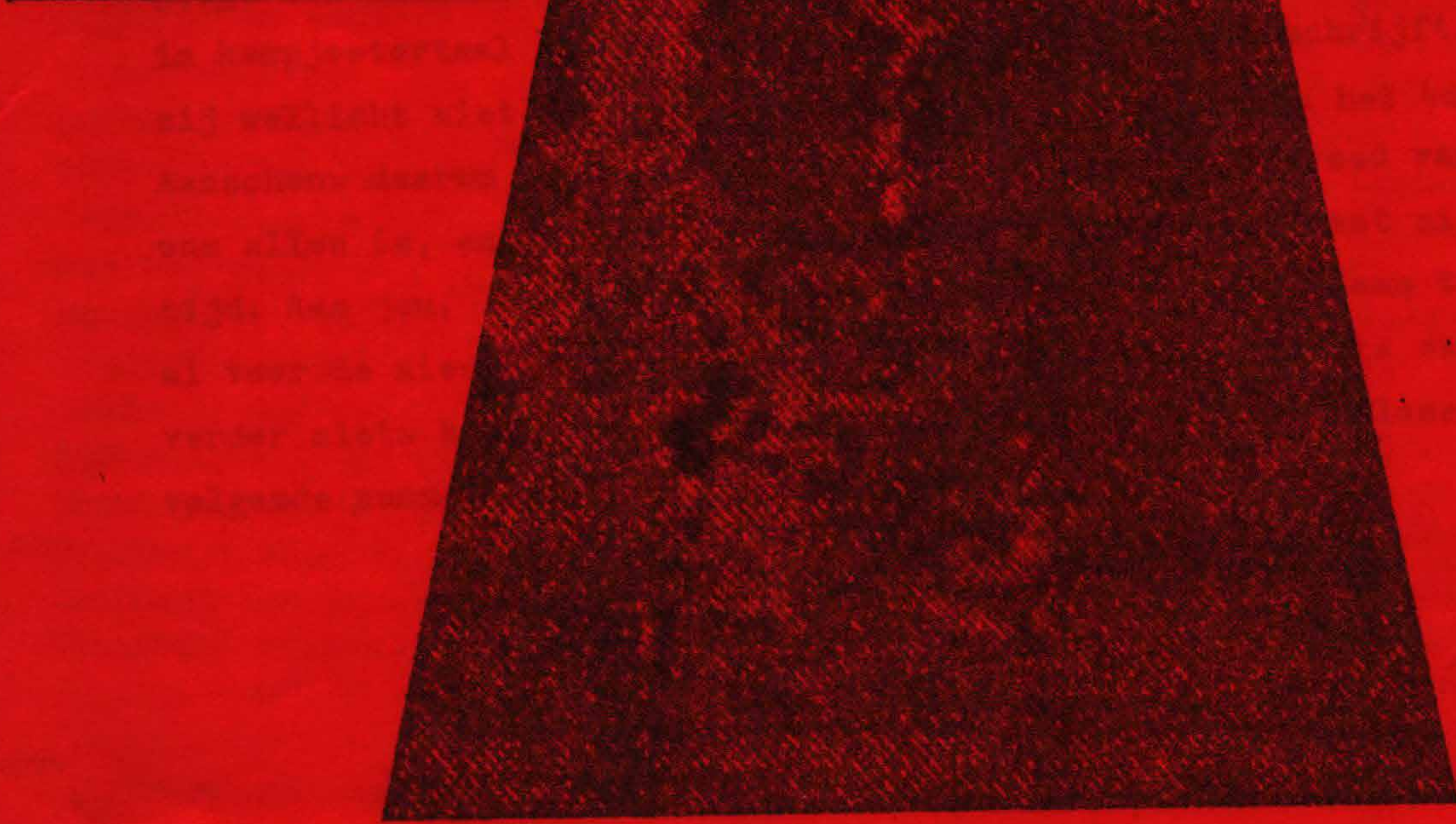
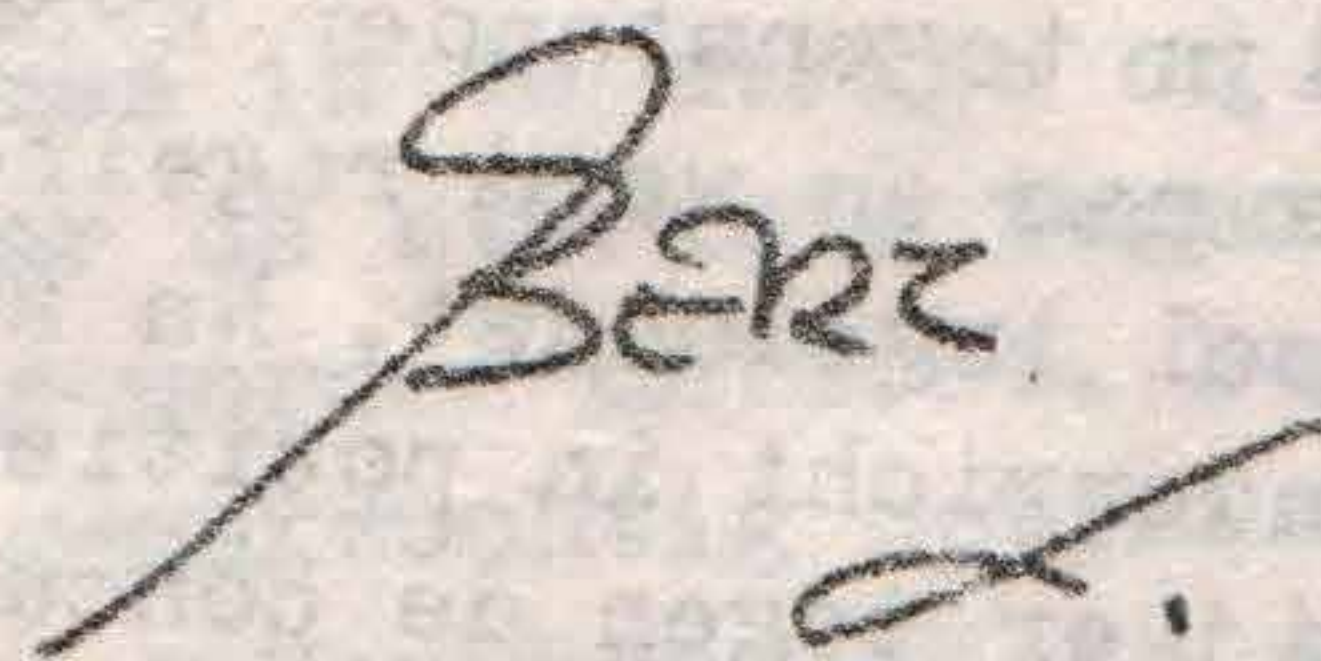




Met gemengde gevoelens zit Uw hoofdredakteur momenteel achter de typemachine. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat wat betreft de eigen geschiedschrijving onze afdeling getuige is van een doorbraak; het gewone volk begint zich tegenwoordig luidruchtig te roeren op de pagina's van de Schakeling! Zo is er geen team kundiger in de beschrijving van het eigen wel en wee dan het 4de; tientallen bladzijden worden er door vertegenwoordigers van deze lagere echelens der schakers volgepend. En hoe deskundig! Lees de beschouwingen zelf maar. Je zou gaan denken dat hoe geringer iemands prestaties (nog) zijn, des te dieper zijn kennis van het spel en zijn beoefenaren. En werkelijk, lezer, deze ontdekking van de grote greep der spelers dat juist hun bevindingen en inzichten de moeite van archivering waard zijn, mogen wij met recht een DOORBRAAK noemen. Nimmer kwamen zij er voorheen aan te pas in de Schakeling! Maar wél in dit nummer, het derde van de tweeëntwintigste jaargang. Maar helaas, helaas... Deze gezonde ontwikkeling heeft ook een keerzijde. De traditionele geschiedschrijvers en -makers hullen zich al geruime tijd in stilzwijgen. Ingehaald door de nieuwe tijd trekt de oude elite zich mekkend terug op hun landgeederen, om verder geen vruchtbaar deel meer uit te maken van het maatschappelijk verkeer. Het resultaat is dat - alle beloftes ten spijt - geen der spelers van het 1ste ons van hun partijen en commentaar laat genieten. Want hoezeer zij de emancipatie van het volk ook toejuichen, onze voortrekkers kunnen niet meer geloven dat wij nog geïnteresseerd zijn in hun partijen. Deze hebben misschien wat van hun glans verloren door de teegenomen kennis in de schaakgemeenschap, maar zij verzaken daarbij hun Plicht. Ach, Jurgen Stigter, Martijn Spaan, Ardjan Langedijk! Zij verschuilen zich achter praatjes als zouden zij in het donker de schrijfmachine niet kunnen vinden. Eens was de Schakeling een tribune waar onze grootste spelers het hartelijk met elkaar oneens waren en nummerslang hun tegengestelde meningen over bepaalde stellingen trachtten te adstrueren. NIETS is er meer van over (deze grote-letter-techniek wordt ook in Story en Privé gebruikt om iets te benadrukken). Leidt democratisering ook tot intellectuele nivellering? Persoonlijk denk ik dat het eerder komt omdat de moderne jeugd een futloze generatie is, die niet creatief meer kan schaken en nog slechts in kempjeetertaal denkt. Ook het aloude adagium "wie schrijft, die blijft" kunnen zij wellicht niet meer bevatten. Behalve de helden van het 4de dan. Aanschouw daarom deze Schakeling. Gehuld in het felle rood van de hartstecht die in ons allen is, en met een flitsende nieuwe voorplaat, staat zij klaar voor de nieuwe tijd. Aan jou, lezer, om hier ook inhoudelijk betekenis aan te geven. Roland heeft al voor de nieuwe tekening gezorgd en zullen we daarom als enige vergeven dat hij verder niets heeft ingebracht. De rest, mezelf inclusief helaas, gaat werken voor het volgende nummer dat in maart uitkomt.



US 1 BLIJFT IN HET RECHTE SPOOR!

Vorig jaar dd 14 november mocht US bij de derde tegenstander in klass. 3D (wat laag!) De Uil in Hillegom op bezoek. Na een peperdure reis per trein en bus arriveerden wij klokslag enen in het eigenlijk wat te kleine speellokaal. Wij werden vergast op een gratis konsumptie, compleet met toespraak - werkelijk ontroerend. Toen de partijen dan ook een aanvang hadden genomen bleek het gemoed van Ed wel zodanig verzacht, dat hij met een enorme blunder een pion kwijtraakte, en nog wel die ene voor de koning op g7. Dat kan de gemiddelde Siciliaan toch echt niet hebben en Ed's tegenstander hield het kort. Geen fijn begin! Het boek dat ik had meegesleept (om de zenuwen te stillen) bleef dan ook onaangeraakt in de tas. Martijn wist echter vlot gelijk te maken tegen een speler die in het Frans Kf8 met h5 en g5 combineerde. Vlak voor de tijdcontrole ging de zwartspeler na enige fijne zetjes mat. Jurgen won toen ook: hij had al spoedig een pion buitgemaakt, maar de realisatie daarvan zou nog een heel karwei zijn geweest, als de tegenstander niet naar een volmaakt belachelijk torenoffer had gegrepen. Bedankt!

Al dit mooie werk leek echter teniet te worden gedaan door Peter en Ad, die zich in gruwelijke tijdnood dreigden te begeven. Ad had met loper (tegen paard) en damevleugelmeerderheid een wel iets beter eindspel, maar de noodzaak de tijdcontrole te halen, waarna er meteen tot remise kon worden besloten. Wat Peter echter moest doormaken (en met hem Uw teamlijder) tart iedere beschrijving. Na in de opening handenvol materiaal te hebben geofferd en na moeilijke complicaties de betere stelling over te hebben gehouden vluggerde hij zich een weg naar de 40, waar hij - daar eenmaal aangekomen - nog 5 seconden voor over bleek te hebben. Hij had ondertussen een pion ingeboet, maar het eindspel leek te houden. Nu is Peter natuurlijk een zeer jonge, talentvolle speler, maar het zou zijn vastheid geen kwaad doen als hij zich in de interne competitie wat meer liet zien. Zülke taferelen zijn nu ook weer niet direkt nodig! Duidelijkheid in de uitslag verschaftte Henk. Zijn tegenstander kwam er eigenlijk niet aan te pas en werd regelrecht een kansloos eindspel ingeloodst. Na afloop kreeg hij enig onderricht in positiespel, in de hoop dat hij er tegen de concurrentie zijn voordeel mee doet.

Marc speelde een wisselvallige partij. Na geknoei in de opening knapte zijn stelling in het vroege middenspel echter zienderogen op toen ook zijn tegenstander het Frans speelde met Kf8 en h5. De zwarten leken al meteen in de aanval onder de voet te worden gelopen, maar de beslissende doorbraak e6 kon maar zwaars niet goed uitgevoerd worden. In een roesige tijdnoodfase miste de zwartspeler vervoerens een goede kans op minstens gelijk spel, maar ging nu een pion verliezen. Geforceerd liet hij hen terug te winnen, maar moest zich daarop wel naar de onderste rij haasten om pion a7 het promoveren te beletten. Met de thematische doorbraak e6!! wist Marc de partij alsnog met mat te beëindigen. Uitstekend gedaan, twee keer gewonnen! Op de vijfenzeventigste zet staakte Tom tenslotte zijn winstpogingen in een eindspel met een pion meer, nadat hij de stelling zo lang mogelijk had uitgemolken omdat de tegenstander meende zich een remise-aanbod te kunnen permitteren en het bovendien enigszins verdacht verdedigde. Helaas bleek desondanks de remise-marge te ruim om te overschrijden. Na enig gespartel gaf ook Peter's tegenstander remise: er bleek geen doorkomen aan. Zo werd de zege nog vrij royaal:

De Uil 1 - US 1:

2½ - 5½

- | | |
|--------------------------------------|-----|
| 1. Sneeuw (2003) - Turk (2031) | ½-½ |
| 2. Havenaar (2014) - Stigter (2007) | 0-1 |
| 3. Reijneveld (1911) - Spaan (2028) | 0-1 |
| 4. van Dijk (1980) - Schouten (2042) | 1-0 |
| 5. Bakker (2003) - Ton (2065) | ½-½ |
| 6. Vreeburg (1877) - Putter (1847) | ½-½ |
| 7. Ippel (1861) - Ordodi (1721) | 0-1 |
| 8. van Randen (1893) - Simon (1907) | 0-1 |

Dan wil ik hier nog wel even mijn hart luchten over die nare Jurgen! Het is natuurlijk heel goed van hem dat hij uit het verre zuiden vlaaien meeneemt naar de beschaafde wereld, het heeft het team tot nu toe zeer gestimuleerd dit snoepgoed achteraf, maar over de verdeling die deze Limbammer toepast ben ik niet zeer te spreken! Zelfs Ed, die toch bijzonder onnozel verloor, kreeg een forse vlaaipunt. Echter, omdat deze Jurgen vond dat we de verkeerde bus hadden gehad en arme hij nu verder had moeten lopen, kon

ondergetekende fluiten naar zijn lekker-
rij! Een feilloze methode om het zware
ambt van teamleider onvervuld te krijgen.

US 1 MAAKT EEN HALVE MISSTAP!!

En op 12 december ontving US thuis Promotie uit Zoetermeer, de eerste "echte" tegenstander. Het was te merken! Op een zeker moment leek een nederlaag zelfs onontkoombaar, terwijl na een drietal uur spelen de stand op de borden toch op een tamelijk gemakkelijke overwinning leek te wijzen. Ed had toen remise gespeeld na eerst veel stukken te hebben geruild - hij zou ze eens weg kunnen geven - en hij mocht in de slotstelling niet klagen over een halfje. US nam evenwel een voorsprong door ondergetekende, die in een kolkende partij een andere invaller had gemat! De onovertroffen wedstrijdler Peter van Baarle, die op zijn beurt ondergetekende verving, kon op dat moment nog tevreden rondlopen. Dit niettegenstaande de snelle nederlaag die Martijn moest incasseren: in een scherpe Koningsindische stelling greep hij één keer mis en werd toen onder de voet gelopen. Een tegenvaller was al dat Ad in een gunstig eindspel een pion weggaf en ternauwernood met remise kon ontsnappen; de nederlaag van Marc was echter een bittere telerstelling. Onze topskorer liet zich vanuit gewonnen stelling mat zetten - overigens net als tegen Martijn een week eerder. Aangezien Tom ook in een wisselvallige partij (hij had zeer slecht gestaan, maar ook een gezonde pion vóór) tot remise kwam, werd de einduitslag duidelijk: de partijen van Jurgen en Peter zouden niet meer opleveren dan $1\frac{1}{2}$ punt, waardoor de wedstrijd in gelijkspel zou eindigen.

Jurgen stond al heel lang gewonnen. In een hem onbekend variantje van het Siciliaans speelde hij de opening heel goed: zwart kon de aanval slechts afslaan door met een pion minder het eindspel in te gaan. In een dubbeltoreneindspel werden het er twee en het hadden er zelfs drie kunnen worden, als Jurgen niet had gemaend mat te kunnen gaan zetten. Dat bleek nipt te pareren en kostte zelfs één van de pluspionnen, maar na de gedwongen torenruil stond er een totaal gewonnen eindspel op het bord. Waar hij in een paar zetten had kunnen winnen, begon onze speler nu onbegrijpelijk te aarzelen en zijn geknoei nam zelfs zodanige

vormen aan dat hij even later remise moest geven! Ontgoocheling alom, niet in de laatste plaats bij Jurgen zelf. Bij Peter kon namelijk niet op een positief resultaat worden gerekend. Hij had al eerder in ongeveer gelijke stelling remise afgeslagen in afwachting van Jurgens overwinning. Uit het ware vechtersment gesneden besloot hij nu op verlies te gaan spelen in een poging te winnen. Het lukte: onzeker versmaadde de witspeler passieve verdediging en greep uiteindelijk in tijdnood in een misschien gewonnen toreneindspel een aantal keren ernstig mis en boette tenslotte twee pionnen in. Er werd op de 71ste zet nog wel afgebroken maar over de uitslag kon geen twijfel meer bestaan: Peter had het onmogelijke gepresteerd en (alsnog) een matchpunt in de wacht gesleept!

US 1 - Promotie:

4 - 4

1. Turk (2031) - Ahlers (2082)	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
2. Stigter (2007) - Bannink (2074)	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
3. Spaan (2028) - Meijer (2064)	0-1
4. Schouten (2042) - Koster (1999)	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
5. Ton (2065) - ten Hoor (1936)	1-0
6. Putter (1847) - Nepveu (1861)	$\frac{1}{2} - \frac{1}{2}$
7. Ordodi (1721) - Noordhoek (1842)	0-1
8. Westera (1836) - Coene (1942)	1-0

Overige speeldata:

5: 6 februari 1988	Fischer Z. - US
6: 12 maart 1988	US - Caissa
7: 16 april 1988	Krimpen a/d IJssel - US
8: 7 mei 1988	US - Spijkenisse
9: 28 mei 1988	Voorschoten - US

Stand in groep KNSB 3D:

1. Caissa	8 - 20
2. US	7 - $20\frac{1}{2}$
3. Fischer Z.	5 - 19
4. Promotie	5 - 18
5. Voorschoten	5 - $16\frac{1}{2}$
6. De Uil	3 - 14
7. Krimpen a/d IJssel 2	3 - 13
8. Spijkenisse	2 - $12\frac{1}{2}$
9. Capelle a/d IJssel	1 - $14\frac{1}{2}$
0. Castricum	1 - 12

Een stand die tot enig zelfonderzoek noodt: US doet nog volop mee in de strijd om de promotieplaats, maar de sterkste tegenstrevers moeten nog worden ontmoet. Laat van misplaatst en gemakzuchtig optimisme dus geen sprake zijn! Nauwkeurigheid en taaiheid zijn de eigenschappen die de kampioen zullen opleveren.

TOT U SPREEKT...

Na een overweldigende start, 4 uit 2, waarvan (teamleider) Jaap al verslag deed, ging het in de derde ronde even mis. Een 4-6 nederlaag tegen Desisco/WGM 4 deed ons 2de met 4 uit 3 op een derde plaats belanden achter Yu1 en Raadsheer 1 met respectievelijk 4 uit 2 en 6 uit 3. Hopelijk is bij verschijning van de Schakeling de nederlaag weer vergeten door een monsterscore tegen hekkesluis Pegasus (19/1).

Met zowel het 3de als het 4de ging het minder. Hierover is door met name het 4de uitgebreid geschreven. Bij deze dan alleen de standen. US 3 staat met 0 uit 3 op een voorlaatste plaats en zal moeten vechten om degradatie te ontlopen. US 4 staat met 2 uit 3 ook op een voorlaatste plaats, zij het dat in deze poule een team zich heeft teruggetrokken waardoor volgens mij degradatie uitgesloten is.

Het is bij mijn weten in het 4de in ieder geval één keer voorgekomen dat er 3 borden onbezet waren. Natuurlijk de manier om te verliezen en bovendien zeer onplezierig voor de teamleden die wel zijn komen opdagen.

Daarom: Eenieder die weet dat hij extern speelt (en wie weet dit niet?) kijkt van tevoren in het rode boekje. Kun je niet, geef dan op tijd afbericht bij je teamleider. Het is namelijk zeer irritant en vaak onmogelijk om op het laatste moment weer achter invallers aan te zitten.

Groetjes, wedstrijd-leider-extern Wim van der Bij

STRIJDEND TEN ONDER

Ook US4 gevloerd in DCG-tombe.

Mijn waarde collega Peter van Baarle beschreef in de vorige Schakeling reeds het debacle dat hij en US3 moesten ondervinden in de duistere stede van DCG. Op 16 november jl was het de heilige queeste van US4 om wraak te nemen voor dit smadelijk gebeuren, en wel op DCG2.

De eerste klap viel echter al toen ik, in het kader van mijn fysieke en mentale voorbereiding op de slag nog onder de douche stond. Beert Schrijver was ziek, hij had me niet eerder kunnen bereiken. 1-0 voor DCG dus.

Nog sneller dan Johnny Bosman tegen Cyprus was het al 2-0, want ook ons bord 8 was spoorloos.

Toen men bijna gereed was met de verbouwing van ons speellokaal en de hamerslagen in het duister uitstierven konden we beginnen.

Dat speellokaal. Peter heeft er al een en ander over genoteerd. Ik heb daaraan toe te voegen dat, hoewel de prijzen voor alcoholica laag waren, dit lokaal toch geen positieve uitwerking op de schakersgeest heeft. Men kent wel die duistere kelderachtige, vol nicotinedamp en verschaalde alcohol staande schaakholen. Voor exemplaren van de menselijke soort is het daar niet goed toeven, doch voor de schaakspeler is een dergelijke ruimte een waar paradijs, een bron van vernieuwing. Welnu, het lokaal van DCG had deze uitwerking niet; het had eenvoudig niets.

Terzake. Laten wij ons bepalen tot de match: Dat was voor mij niet makkelijk want vanaf de start was ik zo ingespannen met mijn eigen partij bezig dat ik niet meer dan flarden van de andere partijen opvangen heb. Ik geef toe, een teamleider heeft een grootsere taak dan het spelen van zijn eigen partij, hij moet zijn als een herder over zijn kudde. Mea culpa, mea maxissima culpa. Die kudde vocht echter voor wat ze waard was en kwam nog dichtbij DCG hetgeen aan te danken was aan de gebeurtenissen op de lagere borden.

Aan bord 10 kwam Marc Souren (zie bijgevoegde partij) al snel op voordeel toen bleek dat zijn tegenstander zijn Frans niet goed geleerd had. Na lange tijd slaagde Marc erin zijn voordeel uit te buiten, en het is mij geheel onduidelijk waar zijn tegenstander nog het lef vandaan haalde om na 34 en 48 zetten remise aan te bieden. Feit is dat hij na zijn 2e remise aanbod even met zijn teamleider praatte en daarna meteen opgaf. Marc ole en daarmee 2-1.

Op de borden 7 en 9 sloegen ondertussen Matthias en Christoph hun slag. Minder goed ging het met Clemens aan bord 6. In de opening werd er een vol stuk afgeragd en Clemens dacht al aan opgeven toen zich plotsklaps ontsnappingsmogelijkheden voordeden. Clemens vocht fel terug, maar moest in de slotfase voor het afbreken voor de overmacht zwichten.

Daarmee was het 3-3 en de strijd leek weer open. Aan de hogere borden waren we echter wat minder voortvarend.

Ons opstomend talent 'Einstein' de Groot trof met zwart een zeer zware tegenstander en werd steeds verder teruggedrongen. Vlak na Clemens gaf hij op : 4-3.

Dat was ook de eindstand van die avond, want de overige partijen werden afgebroken in een afbraakstand voor ons. De zaak was beslist.

De meest dramatische wendingen deden zich voor aan bord 5 bij Stef Raven. Een en ander illustreert onze onervarenheid. Niet dat wij, in ons nederige US4 van elk talent gespeend zouden zijn, doch wij zijn slechts groentjes.

Stef slaagde erin de stelling dusdanig te compliceren, dat de grijsaard tegenover hem na 39 zetten door zijn vlag ging. Hij vergat echter zijn tegenstander en de wedstrijdleiding hierop te attenderen. Na het afbreken was datgene wat overbleef dermate deerniswekkend, dat Stef na een nacht slecht slapen capituleerde : 5-3.

Ook Lahsen Abadi kon het niet bolwerken. Hij was met een stuk meer uit de opening gekomen, maar de zwakke positie van zijn koning bleek in het middenspel funest. Bij het afbreken stond hij een stuk en 2 pionnen achter. Het was niet te houden en ook Lahsen gaf na afbreken op.

Helaas, helaas, ik heb het nog even uit weten te stellen maar ontkom er niet aan, aan het openbare tribunaal dat dit blad nu eenmaal is. Ik sta hier voor een ernstig moreel dilemma : moet ik het laten zien of niet ? Ik besluit hierbij dit niet te doen. Nog een publicatie van mijn geklungel zou een funeste uitwerking kunnen hebben op het moreel van mijn teamgenoten. Toch een korte sfeer-tekening.

De partij volgde het voor mij zo vertrouwde patroon. De grijsaard tegenover mij speelde zich zelfverzekerd door de opening. Ik moet in die periode niet al teveel indruk op hem gemaakt hebben. Bij de 5e zet merkte ik dat hij mijn door al het geregeld en de konsternatie rond het lege 8e bord wat zenuwachtig geworden motoriek zat te bestuderen. Dat gaf mij echter ook de kans hem in te schatten. Een bijster creatieve geest, dat zag ik direct, maar wel een tegenstander die geduldig op het foutje wacht. Gevaarlijk, dus. Omdat het 7-2 was ging ik vrij snel zwaar in de aanval, en ik slaagde erin met een stuk meer uit de complicaties te komen. De man had het daar niet gemakkelijk mee, na mijn 18e zet begon hij onverstaanbaar in zichzelf te mompelen en ik had even de vrees dat hij een acute beroerte op zou lopen. Borrel na sigaar na borrel na sigaar ging er door. Ik stond gewonnen. Alras echter kwam de blunder en zijn ontstemd gemompel ging over in een zacht gezang. Goed gereformeerd als ik ben opgevoed meende ik daarin de psalm 'eens als de bazuinen klinken' te herkennen. 'T was dat hij daarna in gulheid nog een pionnetje terug gaf. Remise. Nog net. Daarmee was de eindstand 6 1/2 - 3 1/2 voor DCG2.

RESUMEREND : EEN ZWARE NEDERLAAG VOOR US4, MAAR WE KOMEN ERAAN. ER WAS TEAMGEEST EN ER WERD VOOR IEDER VELD GEVOCHTEN. OP 15 DECEMBER IN ONZE EIGEN KUIP GAAT HET GEBEUREN.

Jan Brinkman

Volgende wedstrijden :

15-12 US4-Raadsheer 4

8-3 US4-Ons Huis 1

7-4 ES80-US4

10-5 US4-Nieuwendam 4

- | | | | |
|-----------|-------|----------|---------------------------------|
| 1. e4 | e6 | 26. Pf5 | Teb |
| 2. e5 | d5 | 27. Te6: | fe6: |
| 3. d4 | Ld7 | 28. Pe7+ | kf7 |
| 4. Pf3 | c5 | 29. Pc6 | ke8 |
| 5. dc5: | Lc5: | 30. Pb4 | a5 |
| 6. Lg5 | Db6 | 31. Pa6 | kdf |
| 7. Le3 | Le3: | 32. g4 | g5 |
| 8. fe3: | Db2: | 33. Pc5+ | ke7 |
| 9. Pd2 | La4 | 34. h3 | Tc8 (wit biedt remise
aan) |
| 10. Pb3 | Dc3+ | 35. Pb7 | Tc2: |
| 11. Dd2 | Dd2:+ | 36. Pa5: | Taz: |
| 12. Ppd2: | Pd7 | 37. Pc6+ | kdb |
| 13. Pd4 | Ph6 | 38. Pd4 | Tb2 |
| 14. Lb5 | Lb5: | 39. Pf3 | Pe4 |
| 15. Pb5: | 0-0 | 40. Pd4 | e5 (??) |
| 16. e4 | ab | 41. Pf5+ | kdf |
| 17. Pd6 | b5 | 42. Ph6 | Pd6 |
| 18. ed5: | ed5: | 43. Pf5 | b4 |
| 19. Pf3 | Pg4 | 44. Pdb: | kdb: |
| 20. Td1 | Pe3 | 45. Tf5 | Tb1+ |
| 21. Td2 | Tad8 | 46. kg2 | e4 (?) |
| 22. Te2 | Pc4 | 47. Tg5: | Tb2+ |
| 23. 0-0 | Pd6: | 48. kf1 | (wit biedt weer
remise aan.) |
| 24. ed6: | Pf6 | | |
| 25. Pd4 | Tdb: | | |

Er wordt besloten tot afbreken
maar even later geeft wit,
na zijn "teamchef" geraad-
pleegd te hebben, op).

US-4 IN DE LIET

Ik had mij thuis voorgenomen om, in het belang van het team, zorgvuldig en gecontroleerd te openen. Een volledige behandeling van het Raven-Indisch is technisch niet mogelijk, om de simpele reden dat ik de voorbereidende zetten van mijn tegenstander niet ken. Voor de goede orde volgt hier toch een korte samenvatting, waarbij ingewikkelde varianten zijn weggelaten

1. poetsen van de tanden
2. nog even goed scheren
3. preparatie kleding (sexie-slip omwisselen voor niet-knellend exemplaar, etc.)
4. Spulletjes in jas doen (notatie-boekje, pen, shag, aanste ker, knip, etc.)
5. kopje sterke koffie
6. nog een extra kopje.
7. Uitleggen aan partner hoe belangrijk de partij van die avond wel niet is.
8. Nog even een theorie-boekje inslaan.
9. Onderweg op de fiets extra diep ademhalen

De eerste minuten van een schaakpartij zijn voor mij altijd beslissend. Ik maak kennis met bord, klok en stukken en bovenal met de vijand, de opponent, het slachtoffer. Zo ook op die gedenkwaardige dinsdag 15 december 1987. Ons team [US-4] zou, onder de bekwame leiding van coach Jan Brinkman, haar derde externe match spelen. Er stond veel op het spel. Het moreel van de ploeg was goed, ondanks de vele tegenslagen die het jonge team reeds had gekend. Zo kwamen bijvoorbeeld, door een ongelukkig misverstand, twee spelers niet opdagen in de wedstrijd bij Blauw-Wit. Ondanks deze bijna hopeloze uitgangspositie namen de spelers driftig deel aan de taktiekbesprekingen vooraf. In weerwil van de, mede door de arbitrage van de partijdige spelleider afgedwongen, nederlaag, gingen we met een positief gevoel naar huis. Met dit team konden we alles en iedereen aan.

In een flits taxeerde ik mijn tegenstander. Zijn kolossale lichaamsomvang en het bijpassende, goedaardig-slome ogenduo verrieden een passief en gelaten spel-type. Achteraf besef ik dat het niet zozeer zijn balletje-balletje lichaamsbouw alswel zijn kapsel was dat van doorslaggevend belang is geweest die avond. Zoals gewoonlijk was ik met mijzelf overeen gekomen dat ik deze partij zou gaan winnen. Deze gedachte komt slechts gedeeltelijk voort uit arrogantie, is immers een constante in de beleavingswereld van iedere volwassen schaker. Totaal onverwachts voert de kolos een taktische beweging uit. Zijn rechter-arm zweeft over het bord en komt boven de velden e4, f5 en f6 tot stilstand.

Het protocolaire handje-schudden is voor mijn gevoel net zo onnatuurlijk als het geklungel met mes en vork tijdens het jaarlijkse schoonmoeder's-zes-gangen-kerstdiner. De ceremoniële woorden "succes" en "prettige partij" ontdoen het schaakspel van haar waardigheid en bevestigen ongewild het waanzinnige gezelschapsspel-imagó. Iedere schaker weet dat het ontzettend belangrijk is om je tegenstander steeds weer voor te zijn. Met name dit wel 'de wet van het initiatief'. De beweging der stukken is maar een onderdeel van de strijd. Door de snelle manoeuvre stond mijn opponent onmiskenbaar op punten voor in de psychologische slagenwisseling.

Er wordt wel beweerd dat de ware schaakspirit gedreven wordt door een paranoïde geestesgesteldheid. Een schaker ziet het leven als een spel en de strijd om het bestaan als een systeem, waarbij optimaal (persoonlijk) resultaat verkregen wordt door voortdurende, nauwkeurige calculatie van mogelijke zetten van de tegenstanders. De schaker beseft dat in het echte leven slechts met zwart gespeeld kan worden. Het schaakspel is zijn escapade. De ultieme mogelijkheid, steeds weer opnieuw, om te spelen met 'wit'. Eventjes in de hemel van zekerheden en comfortabele voorspelbaarheid. De schaker verkiest de eenzaamheid boven het immer geïdealiseerde samen-zijn. Keer op keer incaseert de schaker zijn verlies. Het doet verschrikkelijk veel pijn. Schakers weten dat van elkaar. Het zijn sadisten en sado-masochisten tegelijkertijd. Natuurlijk worden er sussende woorden gesproken. De analyse achteraf is een ritueel waarbij de winnaar nageniet van zijn orgasme, terwijl de verslagene rouwt om het onrecht wat hij zichzelf die avond aan heeft gedaan.

De zwaarste momenten uit het leven van een schaker zijn die momenten, waarin zijn superioriteitsgevoel wankelt en waarbij hij geconfronteerd wordt met een onstuurbare (door God gegeven?) werkelijkheid: de realiteit dat er mensen rondlopen, die zoveel beter kunnen schaken, dat ze door hem nooit kunnen worden verlagen. Een schaker kan niet tegen zijn verlies. Steeds weer streven naar de winst en vooral het winnen zelf zijn voor hem primaire levensbehoeften. Maarstig zoekt hij naar excuses voor zijn falen. Een schaker zal in het diepste van zijn ziel nooit kunnen erkennen dat hij door een ander verslagen is. Omgekeerd heeft een schaker pas gewonnen als iedereen, tot de laatste man, verslagen is. Het genot dat de schaker proeft bij een als fantastisch ervaren overwinning, werkt maximaal 6 tot 24 uur. Alleen de brainstorm van een zeer vakkundig psychiater of de onafwendbare biologische dood kunnen de schaker bevrijden uit zijn zettendwaag.

Zijn machtige rechterkolenschop zette met een, naar verhouding bescheiden klapje het tijdmechanisme in werking. De mistroostige, oer-ongezellige, sfeerloze, helverlichtekelder veranderde plotseling in een utopisch paradijs. Enkele seconden geleden leek het leven nog zinloos. Nu was de

simpelste existentiële handeling gepromoveerd tot iets van wezenlijke importantie. Het halen van een drankje aan de bar was plotseling omgeven door een mystieke complexiteit. Verscholen achter een facade van zelfverzekerde kalmte overtreed ik even later de wet van de zwijgzaamheid. Met de zoete woorden "Wil je iets drinken?" herwin ik op eenvoudige wijze het initiatief in de psychologische strijd. Een beetje teleur gesteld over zijn consumptie-keuze [niet-alcoholisch] loop ik, in rustige tred, richting bar. Onderweg manoeuvreer ik me langs verschillende barages, waaronder een gemeen-laag plafond onder de trap. De hoofdwond van de laatste botsing was nog maar net geheeld, en ik zou me geen derde keer stoten aan het zelfde gesteente.

De barman heeft duidelijk geen enkel besef van hetgeen er gaande is. Speculerend op de beleefdheid van mijn tegenstander, wacht ik gespannen tot de barman eindelijk klaar is met het afdweilen van de bar. Royaal bestel ik uiteindelijk dan 1 koffie en een glas met uitgeperste sinaasappelen [vitamine-C, goed voor de hersentjes!]. Zo voorzichtig mogelijk balanceer ik terug naar de speelkelder. En ja hoor, de rat heeft de klok allang ingedrukt. Extra gemotiveerd door mijn luiteraard verholend verontwaardiging hierover, anticipeer ik op zijn laffe Pg1-f3 [na 1.e4,e5]. Ik besluit, in weerwil van perestroika en glasnost, over te gaan tot de Russische verdediging [Pf6]. Na Pe5: volgde het avontuurlijke De7. Maar laat ik verder niet in zet-technische details treden. Ik wil met name duidelijk maken hoe belangrijk de psychologische, environmentele en sociaal-biologische factoren zijn, vooral op 'ons' niveau. Als ik alleen al denk aan de grijns waarmee die vogel de hele verdere avond langs de andere borden liep. Walgelijk.

Ik weet natuurlijk niet hoeveel invloed mijn verlies [en zijn grijnzen] heeft gehad op de overige spelers. Ik ben er wel van overtuigd, dat het invloed heeft gehad en één ding is zeker: we hebben gewonnen! Die avond reed ik met minder pijn in het hart naar huis dan normaal. Thuis gekomen maakte ik mijn vriendin even wakker met een fluisterend "g-e-w-o-n-n-e-n".

Stef Raven.

Externe partij, 15 december 1987
 Wit: Gery Opgenhaffen (Raadsheer 4)
 Zwart: Jan Brinkman (US 4)

De schaakspeler kent in zijn carrière soms gevoelens van intense verbijstering en diepe zelfhaat. Hij (soms zij) vraagt zich op die kritieke momenten af of hij/zij niet alsnog de studie voor het behalen van het pionnendiploma KNSB dient op te vatten. Niet alle nederlagen, echter, leiden tot dergelijke gevoelens. Soms zijn er nederlagen waarbij de schaakspeler na afloop op- en terecht meent: deze winnaar verdient een Herenpils (waarbij wel aangetekend moet worden dat in mijn geval het behalen van het pionnendiploma KNSB zinvol kan zijn).

1 d2-d4	Pg8-f6
2 c2-c4	e7-e6
3 Pg1-f3	b7-b6
4 Lc1-f4	Lc8-b7
5 e2-e3	d7-d5

Ik vraag me af of het zo goed was de d-pion zo ver op te spelen. Wit krijgt een sterke aanval op c7.

6 Pb1-c3	Lf8-d6
7 Lf4:d6	Dd8:d6
8 Lf1-e2	

Nog geen zin heeft 8.Pb5 vanwege 8...Db4+

8	Pb8-c6
9 Dd1-a4	O-O
10 O-O	a7-a6

Zwart heeft de opening niet goed aangepakt; hij staat in het defensief gedrongen. Een ontwikkeling van het damepaard naar d7 in plaats van c6 gevolgd door c7-c5 had iets meer lucht gegeven. Wit maakt nu de c-lijn vrij voor de aanval.

11 c4:d5	Pf6:d5
12 Pc3-e4	Dd6-e7
13 Tf1-c1	b6-b5
14 Da4-c2	Pd5-b4?

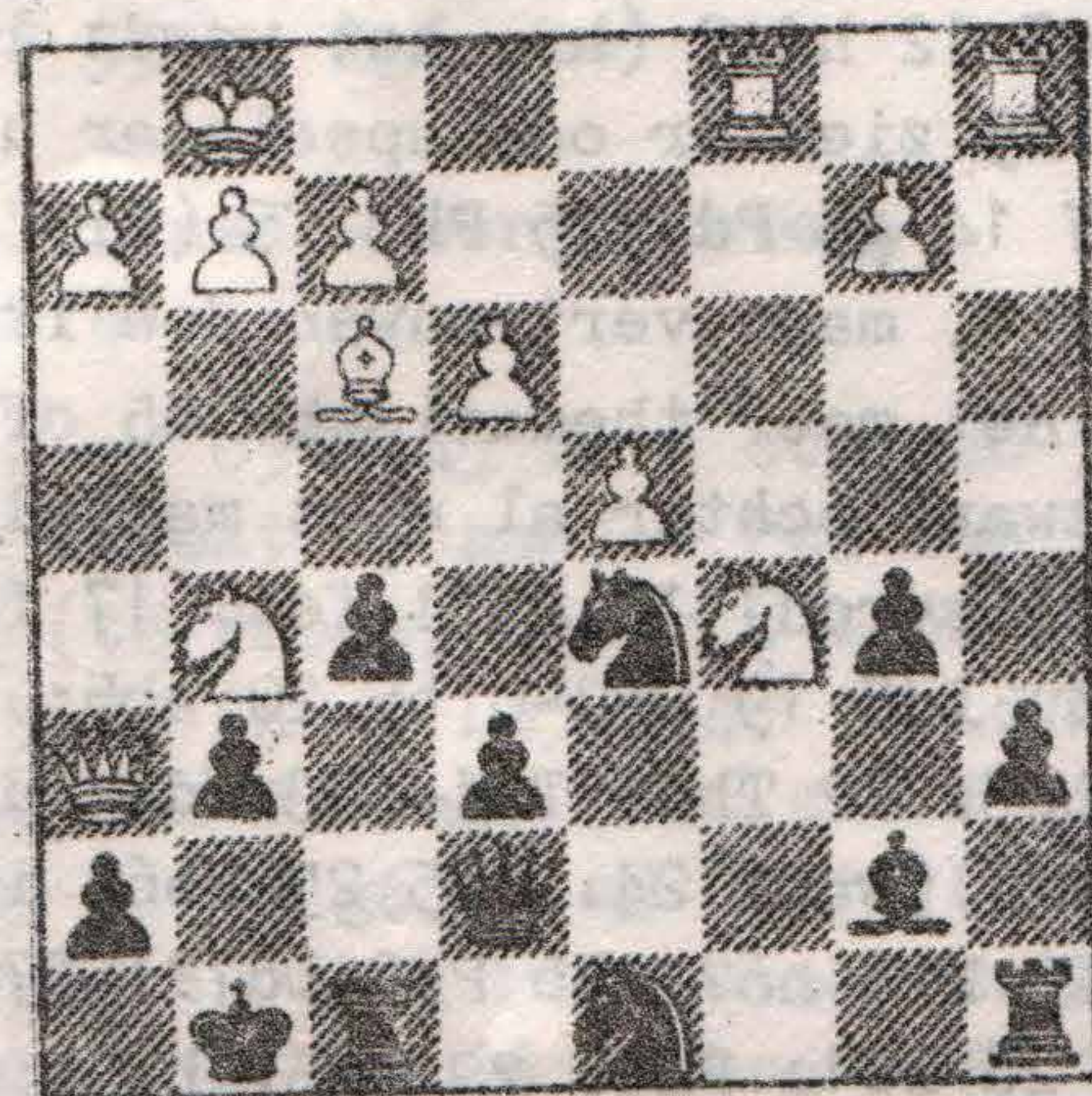
De zwarte zet dient om de aanval op h7 (na Peg5 te pareren. Het paard op b4 komt echter geïsoleerd te staan en zoals later blijkt wordt de aanval ook niet echt gepareerd. Beter lijkt me 14...f5; A) 15 Pc5 Pdb4 16 Db3 Lc8 17 a3 Pd5 en de aanval loopt in ieder geval voorlopig vast; B) 15 Dc5 Df7

16 Peg5 Dg6 en de witte aanval is gepareerd, met name het paard op d5 staat zwak.

15 Dc2-c5	De7-d7
16 Dc5-h5	f7-f5?
17 Pf3-g5!	g7-g6
18 Pa4-c5	Dd7-e7
19 Dh5-h6	Pc6-d8
20 a2-a4	c7-c6

Ik realiseerde me wel dat deze zet de problemen niet kan oplossen, maar een open a-lijn leek me nog veel schadelijker.

21 Le2-f3	Pb4-d5
22 a4:b5	c6:b5



23 Pc5:b7	De7:d7
-----------	--------

Ook 23...Pb7: helpt niet; 24 Tc6 en nu
 A) 24...Pd8 25 Te6:!! Pe6: 26 Ld5: etc.
 B) 24...Tf6 25 Ld5: met stukwinst.
 C) 24...Dg7 en 24...Dd7 gaan ook niet.

24 Tc1-c5	Ta8-a7
-----------	--------

Niet zo goed maar ook 24...Dd7 loopt uit op een ramp vanwege 25 Td5:!! ed5: 26 Ld5: Kh8 27 La8: (beter wellicht 27 Df8:mat, Uw nederige typist LDW). Alternatieven zie ik niet.

25 Pg5:e6	Pd8:e6
26 Lf3:d5	Db7-e7
27 Tc5-c6	Tf8-f6
28 Tc6-c8+	

En ik geef op: 1-0. Gelukkig deden m'n teamgenoten het vandaag beter.

Jan Brinkman

SPANNING EN SENSATIE IN TWEEDE RONDE!

Veel hoeft hier niet gesproken te worden; aanschouw zelf met bord en stukken leed en triomf uit het bekertoernooi.

Jaap Deinema - Wim van der Bij
Gesloten Siciliaans

1 e4 c5 2 Pc3 Pc6 3 Pge2 Pf6 4 Pf4 (een onschuldige voortzetting, natuurlijk, maar niet geheel onbekend) 4...d6 5 Lc4 a6 6 a4 e6 (houdt d5 onder controle, de meest flexibele opstelling) 7 d3 Le7 8 Le3 Pe5 9 f3?! (dubieus, 9...Pg4 was geen dreiging) 9...Pc4: 10 dc4: 0-0 11 De2 Dc7 12 h4!? (ha, het wordt leuk) b6 (12...h5 ziet er ook speelbaar uit) 13 g4 Lb7 14 g5 Pd7 15 Ph3 f5 (dit pakt wel goed uit, maar vertrouwen doe ik het niet. Het meer thematische b5 of d5 was voor zwart echter al niet makkelijk meer te realiseren) 16 h5?! fe4: 17 fe4: Pe5 18 Pf4 Dd7 19 0-0-0 b5 20 ab5: ab5: 21 cb5: Lg5: 22 Thf1 Ta1+ 23 Kd2 Td1:+ 24 Kd1: Df7 (want 24...d5 25 Pe6: is lastig) 25 Pb1 h6?! 26 Pd2 Dd7?! 27 Pg6!? Tf1:+ 28 Df1: Pg6: 29 Lg5: hg5: (niet nodig, veiliger 29...Pe5) 30 hg6: d5?? (nu verliezend, pion g6 moest onmiddellijk worden aangevallen met 30...De8!) 31 Dh3 Lc8 (ook na andere zetten stort de zwarte stelling in) 32 Dh7+ Kf8 33 Dh8+ Ke7 34 Dg7:+ Ke8 35 Dg8+ Ke7 36 Df7+ 1-0 (Na dameruil promoveert de g-pion. We moeten de witspeler complimenteren, want met dit punt was voor wit de gehele koek op)

Ed Schouten - Koen de Vries
Caro-Kann, Panovsysteem

1 e4 c6 2 d4 d5 3 ed5: cd5: 4 c4 Pf6 5 Pc3 e6 6 a3!? (verhindert -onnodig- Lb4) 6...Le7 7 Pf3 0-0 8 Ld3 dc4: 9 Lc4: Pbd7!? (nu het gebruikelijke Pb8-c6-b4-d5 van de baan is kiest zwart een alternatieve route) 10 0-0 Pb6 11 Ld3 Ld7 12 Pe5 Tc8 13 Te1 Lc6 14 Te3 Pbd5 15 Tg3 (zeer direkt, ruilen op c6 lijkt mij goed voor wit) 15...Pc3: 16 bc3: Le4! (aldus ontzenuwt zwart het witte spel) 17 Lh6 Lg6 18 Pg6: hg6: 19 Ld2 Ph5 20 Th3 Lg5! (de zwakte van de witte centrumpionnen doet zich vanaf nu gevoelen) 21 Le4 Ld2: 22 Dd2: De7 23 De3 Tc7 24 Lf3 Pf6 25 Te1 Td8 (ik zie geen weerlegging van 25...Da3: want 26 Df4 Dc3: 27 Dh4?? werkt niet echt na 27...De1:mat) 26 g4 (de vice-

kampioen heeft genoeg van zijn weerspannige tegenstander, maar grijpt naar te scherpe middelen - altijd de beste poging in verdachte stelling) 26...Pd5 27 De5 Tc3: 28 Dg3 Ta3: 29 g5 Tf3: (onnodig, maar de vlag van de zwartspeler kon elk moment vallen) 30 Df3: Dg5+ 31 Kh1 Pf4 32 Tg1 Dd5 33 Dd5: Td5: 34 Th4 Pe2 35 Tb1 b6 36 Ta1 g5 37 Tg4 Pf4 38 h4 f6 39 hg5: fg5: 40 Tc1 Td8 (tijdcontrole gehaald, maar zwart heeft verzuimd de genadeslag uit te delen) 41 Tc7 Td5 42 Ta7: Kh7 43 Tb7 b5 44 Tc7 Kg6 45 Tc5 Kf5 46 f3 Pd3 0-1 (op 47 Tc2 beslist de opmars van de b-pion of ook 47...Pe1 48 Tf2 Pf3:)

Rob van Gompel - Martijn Spaan
Gesloten Siciliaans

1 Pc3 (een grapje dat bijna altijd tot bekende stellingen leidt) 1...c5 2 e4 Pc6 3 f4 g6 4 Pf3 Lg7 5 Le2 (geen bekende zet) Ph6 6 Pd5 0-0 7 Pe3 f5 8 ef5: (de "natuurlijke" reactie 8 d3 faalt helaas op de positie van Pe3 waardoor f4 ongedekt is) 8...Pf5: 9 0-0 d5 10 a4 (alweer origineel: de toren komt erbij) 10...e5 11 Pe5: Pe5: 12 Pf5: Lf5: 13 fe5: Le5: 14 Ta3 Dd6! 15 g3 Le4 16 Lf3? (heel fout, maar na 16 d3 staat zwart ook superieur) 16...Lg3: (tja, na 17 hg3: Dg3:+ 18 Kh1 Tf3: 19 Taf3:Tf8 mag wit het opgeven) 17 Le4: Lh2:+ 18 Kh1 de4: 19 De2 Le5 20 d3 (iets te laat) Tf1:+ 21 Df1: Tf8 22 Dh3 Tf5 23 Kg1 Ld4+ 24 Le3 Df6 (de genadeslag) 25 de4: Tg5+ 0-1

Peter Fernhout - Ardjan Langedijk
Siciliaans

1 e4 c5 2 Pf3 e6 3 d4 cd4: 4 Pd4 Pf6 5 Lg5? (kost materiaal) 5...Da5+ 6 Ld2 (of 6 Dd2 Lb4 7 c3 Pe4: 8 cb4: Dg5:) 6...Db6 7 Pb3 Pe4: 8 De2 Pd2: 9 P1d2: d5 10 0-0-0 Le7 11 Pf3 Pc6 12 Pe5 Pe5: 13 De5: 0-0 14 g3 Lf6 15 Df4 a5 16 a4 Ld7 17 De3 De3: 18 fe3: La4: 19 Pc5 Lc2: (pion nummer drie is binnen) 20 Kc2: Tfc8 21 Kb1 Tc5: 22 Lg2 a4 23 Td3 Tb5 0-1 (24 Td2 a3 is wel zeer troosteloos)

Thijs Wenniger - Adriaan Houtsmuller
Bogo-Indisch

1 Pf3 Pf6 2 d4 e6 3 c4 Lb4+ 4 Ld2 a5 5 g3 0-0 6 Lg2 Pc6 (zwart stelt zich echt-Bogo op 7 0-0 d5 8 cd5: ed5: 9 Lg5 h6 10 Lf6: Df6: 11 a3 Ld6 12 Pc3 Le6 13 Tac1

13...Dd8 14 Dd3 Le7 15 Tfd1 Dd7 16 Dd2 Tad8
 17 e3 Lg4 18 Tf1 (het witte spel is wel
 heel planloos, maar hoe moet zwart profi-
 teren?) 18...Lf6 19 Pe1 Pe7 20 Pd3 c6 21
 Pa4 Dc7 22 b4 ab4: 23 ab4: Ta8 24 Ta1 Ta7
 25 Ta2 Tfa8 26 Tfa1 Pc8 27 Pc3 Ta2: 28 Ta2:
 Ta2: 29 Da2: Pd6 30 Da7 (een vergeefse po-
 ging tot aktiviteit) 30... De7 31 Pc5? (dat
 faalt namelijk) 31...Ld4: (wint een pion)
 32 Db8+ Kh7 33 ed4:?? (rekent slechts op
 33...De1+ 34 Lf1 Dc3: 35 Dd6: met behoud
 van het stuk) 33...De1+ 34 Lf1 Lh3 0-1

Aernout Bouman - Henk Simon
 Dame-Indisch

1 d4 Pf6 2 Pf3 e6 3 c4 b6 4 g3 La6 5 b3
 Lb4+ 6 Ld2 Le7 7 Lg2!? (Karpov-Sokolov,
 match 1987 gaf 7Pc3 d5 en 7 Pc3 0-0 te
 zien, +3 =2 -0 voor wit) 7...d5 8 Lf4
 Pd7 (want 8...dc4:? 9 Pe5 is slecht)
 9 Pe5 Pe5: 10 de5: Pe4 11 0-0 f5!?(kon-
 sekwent blijft zwart spelen tegen c4, nu
 is 12 ef6:? Lf6:, natuurlijk slecht) 12 cd5:
 ed5: 13 b4 0-0 14 f3 (daar moet het eens
 van komen, bovendien wint de tekstzet ge-
 forceerd materiaal) 14...Pg5 15 Lg5: Lg5:
 16 f4 Le7 17 Ld5:+ Kh8 18 La8: (dat ligt
 voor de hand, de witspeler suggereerde
 achteraf 18 Db3 als goed voor wit, maar
 met de mogelijkheden 18...Le2: en 18...
 Lb4: moet zwart goed spel krijgen, zo
 lijkt me) 18...Da8: 19 a3 (wel erg lang-
 zaam, maar zo blijft veld c5 tenminste
 nog onder controle) 19...De4 20 Pd2 De3+
 21 Tf2 Td8 22 Ta2 g5! (lopers hebben de
 ruimte nodig...) 23 Db3 (dit faalt jam-
 merlijk op een tussenzet, dus moest zo
 lijkt het 23 fg5: Lg5: 24 Db3 en nu A)
 24...f4 25 gf4: Lf4: 26 De3: Le3: 27
 Kf1!, en wit blijft op de been of B)
 24...Td2: 25 De3: Td1+! 26 Kg2 (26 Tf1
 komt op hetzelfde neer) 26...Le3: 27 Tc2
 (niets helpt meer) 27...Lb7+ 28 Tf3 Tg1+
 29 Kh3 f4 30 gf4: Lf3: 31 gf3: Lf4: met
 technische winst) 23...gf4: 24 gf4: (tja,
 24 De3: fe3: vorkt twee stukken) 24...Tg8+
 25 Kf1 Le2:+ 0-1 (Wit gaat snel mat)

Gert-Jan Fröberg - Coen Mekers
 Caro-Kann

1 e4 c6 2 d4 d5 3 Pc3 de4: 4 Pe4: Lf5 5
 Pg3 Lg6 6 Pf3 Pd7 7 Lc4 e6 8 Lf4 Pf6 9 c3
 Le7 10 Pg5 Pd5 11 Ld5: Lg5: 12 Lg5: Dg5:
 13 Lb3 0-0 14 0-0 Tad8 15 De2 Df4 16 Tad1
 Pf6 17 Tfe1 Kh8 18 f3 Db8 19 Df2 a5 20 a3

b6 21-Pe2 Pd5 22 g3 h6 23 c4 Pf6 24 Pf4 Lh7
 25 La2 e5? (tot dusverre een kalm partij-
 tje en nu een blunder die een pion kost)
 26 Te5: c5 (de "pointe") 27 Tee1 cd4: 28
 Td4: Td4: 29 Dd4: Td8 30 Df2 Dd6 31 Pd5:
 Pd5: 32 cd5: Tc8 33 Dd4 b5 34 Kh1 (iets
 direkter is 34 De5 met zeer bedenkelijke
 stelling voor zwart) 34...b4 35 ab4: ab4:
 36 Da7 Df6! (en nu staat wit verdacht)
 37 De3? (slecht: 37 Df2 gaat nog want
 37...Tc2? faalt op 38 Te8+) 37...Db2: 38
 Lb3 Tc3 39 De8+ Lg8 40 Ld1? (verliest
 zonder kans, beter 40 d6!) 40...Dd2 41 De5
 f6 42 De8 Tc1 43 De2 De2: 44 Te2: Td1:+ 45
 Kg2 Td5: 46 Tb2 b3 47 Kf2 Tc5 48 Ke3 Tc2
 49 Tc2: bc2: 50 Kd2 Lh7 51 f4 Le4 52 h3 f5
 54 Kd2 Kf7 55 h4 Kg6 0-1

Jan-Wick Derksen - Bert Westera
 Wolga-gambiet

1 d4 Pf6 2 c4 c5 3 d5 b5 4 cb5: a6 5 e3
 Lb7 (valt direkt d5 aan) 6 Pc3 Da5 7 Ld2
 Db6 8 e4? (te vroeg, beter 8 ba6: of 8 Db3)
 8...ab5: 9 f3 (na 9 Lb5: Pe4: 10 Ld7:+ Pd7:
 11 Pe4: Ld5: 12 f3 Ta2: wint zwart) 9...b4
 10 Pa4 Da5 11 b3 g6 12 a3 Lg7?! (luiaard:
 na 12...Pa6! 13 ab4: Pb4: staat zwart tof)
 13 ab4: cb4: 14 Tc1 d6 15 Le3 Pfd7 16 Pe2
 0-0 17 Pd4 Pc5 18 Pb2! (en zo blijft wit
 nog net staan) 18...Tc8 19 Pc4 Dd8 20 Le2
 Pbd7 21 h4 (dubieus, na 21 0-0 Ta6 krijgt
 zwart de a-lijn, maar wit spel tegen b4)
 21...h5 22 Dd2?? (oliedom) 22...Ld4: 23
 Ld4: Pb3: 24 Db4: (verliest op slag, maar
 leuk was het al niet meer voor wit) 24...
 Pc1: 0-1 (Na 25 Db7: Pe2: 28 Ke2: Tc4:
 blijft wit een toren achter)

De loting voor de KWARTFINALES op 26 JANU-
 ARI 1988 leverde het volgende op:

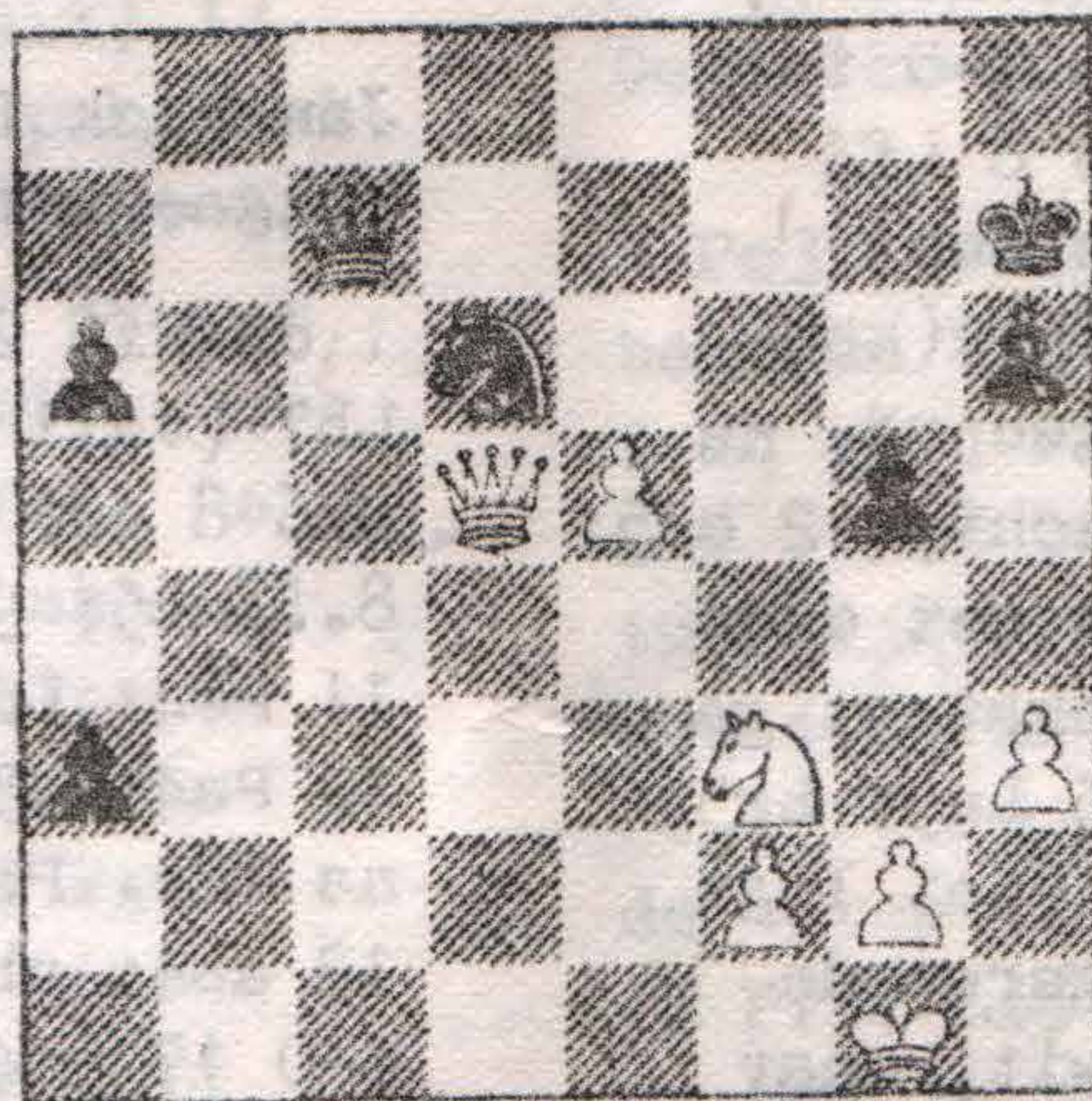
1. Koen de Vries - Bert Westera
2. Adriaan Houtsmuller - Ardjan Langedijk
3. Jaap Deinema - Coen Mekers
4. Martijn Spaan - Henk Simon

Zullen de zwartspelers weer vernietigend
 uithalen? Zorg dat je er bij bent!

"GARGL"



Het nieuwe jaar 1988 is nog maar enkele weken jong, maar de beste Gargl van het jaar is vermoedelijk al gemaakt op de eerste speelavond. Op dat moment bestond deze rubriek nog uit een lege bladzijde, maar omdat mijn eigen partij allang was afgelopen liep ik wat rond te kijken en kwam terecht bij het bord van Henk, bij wie geregeld iets valt te beleven. Zo ook op deze nu reeds legendarische 5de januari van het jaar 1988:



Johann Berkenbosch - Henk Simon
stelling na 36 fe5:

In een nerveuze tijdnoodfase had Henk een gunstige stelling al laten glippen, maar hoe gevaarlijk de vrije a-pion kan zijn blijkt misschien al uit het krankzinnige 36... Dc4!? 35 Dd6: a2 waarna wit zich bij eeuwig schaak lijkt te moeten neerleggen. Begrijpelijk(er)wijs speelde zwart 36...Pf5?! 37 Dd3 Wint een stuk, want het paard kan niet meer worden gered. Maar of dat na 37...a2!? 38 Df5:+ zo belangrijk is is zeer de vraag, bijvoorbeeld 38...Kg7 39 Df6+ Kg8 40 Dg6+ K 41 en wederom lijkt wit zich te moeten neerleggen bij eeuwig schaak! Na enig denken speelde zwart nu 37...Kg6 waarop 38 g4 nog steeds een stuk wint, maar alweer 38...a2 is lastig: zo ziet bijvoorbeeld 39 Df5:+ er weer uit als eeuwig schaak en 38 gf5:+ hoopt weliswaar op 39...Kh5? 40 Pe1! en zwart verliest: 40...g4 41 Dd1! Dg7 42 Pg2 a1D!? 43 Pf4+ Kh4 44 Da1: gh3:+ 45 Kh2, maar na (39 gf5:) 39... Kg7 lijkt het weer remise! Het probleem van wit is steeds dat zetten als 40 Dd1 niet goed werken na 40...Db7! (ook leuk is 40...Dc3 41 Dd7+ Kg8 42 f6 a1D+ 43 Kg2 (43 Kh2? De5:+ en zwart heeft een dame-eindspel met een pion meer) 43...Df3:+ (wat anders) 44 Kf3: Dh1+ en wit moet winnen, zoals: 45 Kg4 De4+ 46 Kh5 Dh4+ 47 Kg6 De4+ 48 Kh6: Dh4+ 49 Kg6 De4+ 50 Df5 en zwart mag de dames niet ruilen, want wit promoveert eerst) Na 40...Db7 kan zwart 41 Pd2 met 41... Db2 beantwoorden, waarna 42 Pb3 Db1 43 Pc1!! a1D 44 Dd7+ op het nippertje tot remise door eeuwig schaak leidt! Een wellicht wat misplaatste uitweiding die echter leert hoe verstandig de voortzetting van de witspeler was: 38 Da3:!! Een gezonde pionwinst, die wit serieuze winstkansen geeft. Echter, Henk vervolgde na wat gepeins met het verbijsterende 38...Dc1+?? (of misschien !! als het als schwindel was bedoeld), en nu gaf Johann in één zet twee dames weg met 39 Kh2??? waarop Henk als een haas de skore in geweigerde dames twee-twee maakte met 39...Dg4+?? Na 40 Kg1 stamelde de witspeler aangeslagen: "Veertig, hè?" waarop de zwartspeler in gedachten verzonk, vergetend dat hij nog een zet moest doen en... de tijd overschreed!

US 2 OPPERMACHTIG TEGEN ES '80

ES '80 1 - US 2

5 november 1987

1. L. Mioch (1907)	- J. van Ommeren (1995)	1-0
2. A. Mank (1822)	- C. Mekers (1891)	0-1
3. P. Urbanus (1784)	- B. Westera (1836)	0-1
4. R. Kok (1626)	- A. Houtsmuller (1733)	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
5. E. Nielsen (1726)	- R. van Hartingsveldt (1838)	0-1
6. E. Kloppers (1499)	- J. Deinema (1966)	0-1
7. M. Schlüssel (1871)	- W. van der Bij (-)	0-1
8. S. Lambregts (-)	- E. Wegman (1599)	1-0
9. F. Kerkhoff (1702)	- F. de Rijk (1537)	$\frac{1}{2}$ - $\frac{1}{2}$
10. H. Mioch (1714)	- P. Berkhout (-)	0-1

US had wit aan de oneven borden.

totaal 3-7

Op de bovenste verdieping van een nogal hoog uitgevallen buurtcentrum in de Pijp moesten wij - de helden van US 2, bekend van radio en tsevee - de degens kruisen met het vriendelijke schaakteam ES '80 één. De onzen waren een klein beetje verzwakt, want Peter Beugel had 's konings wapenrok aan en Rudie van Megen stond te schitteren op de planken, maar we twijfelden er niet aan dat onze soepel lopende vernietigingsmachine ook deze tegenstander deskundig zou verpulveren. En zulks geschiedde.

Roland en Frans kwamen wat later, want ze moesten eerst nog een partijtje voetbal spelen. Dit weerhield Roland er niet van om het eerst klaar te zijn. Met aanvallend voetbalschaak liet hij ons oudclublid Erik Nielsen alle hoeken van het bord zien. Aan het eerste bord evenwel gebeurde iets vreemds: Jos verloor. In mijn aantekeningen staat: ver-

krampte stelling, dus neemt u maar aan dat zijn stelling verkrampt was. Natuurlijk verloren wij, zoals het echte US'ers betaamt, de moed niet. Peter won zijn eerste partij in het tweede en bewees daarmee een rijzende ster te zijn. De oude rot Frans maakte remise, maar de jonge rot Eef verloor per ongeluk. Adriaan had slecht gestaan, probeerde toen zijn tegenstander in de war te brengen, miste de winst en toen werd het remise. Dit alles onder het toezien oog van zijn sjagrijnige oom of zwager of neef, dat ben ik vergeten. Dat bracht de stand op 3-3 met vier afgebroken partijen. 'Da's niet zo mooi', hoor ik u denken, maar alle afgebroken partijen stonden heel erg vreselijk gewonnen. De tegenstander van Bert gaf toch maar op en ook Coen, Wim en Jaap hoefden hun partijen niet meer te hervatten, al kwam de telefonische opgave van deze partijen wat laat. Trouwe lezers zullen begrijpen

dat deze overwinning geëvalueerd moest worden. De Pijpkenners van ons gezelschap stelden voor het café met de merkwaardige naam 'Koekenbier' te bezoeken. Aldaar aangekomen trachtte uw verslaggever een bestelling te verrichten, maar hoe hij ook zijn best deed, de barman meed hem alsof hij aids had. Hoe nu? Goed, ik ben geen habitué in dit café, maar daarom mag ik toch wel een gezonde consumptie bestellen?! Adriaan bleek in het bezit van een grotere bar presence en kwam terug met de gewenste drankjes. Hij kon melden dat de barkeepers volslagen toeter waren. Waar moet dat heen? Onze jachtige tijd kenmerkt zich vooral door het wegvallen van alle zekerheden.

Een kleine, maar dorstige delegatie US 2-ers toog hierna naar andere tapgelegenheden en passeerde hierbij dat gedeelte van de Pijp waar slechts in luchtige lingerie gestoken mevrouwen zich in helverlichte kamers achter het raam nestelen en vergeten om het gordijn dicht te doen. In het trendy café Wildschut hadden de jeugdiger leden van ons gezelschap enige tijd nodig om bij te komen van dit opwindende schouwspel. Hun oudere begeleiders stelden hen op hun gemak met aangename kout en glazen koel - maar duur - bier.

FIASCO TEGEN DESISCO

US 2 - Desisco Watergraafsmeer 4

1 december 1987

1. C. Mekers	- A. v.d.Brink (2011)	1-1
2. B. Westera	- W. Simons (1634)	1-0
3. A. Houtsmuller	- W. Leene (1866)	1-0
4. R. van Hartingsveldt	- L. van Aalderen (1799)	0-1
5. R. van Megen (-)	- J. Vuurboom (1961)	0-1
6. J. Deinema	- R. van Gompel (1800)	1-0
7. W. van der Bij	- H. Valk (-)	0-1
8. E. Wegman	- W. Janse (1695)	0-1
9. O. Raymakers (-)	- J. van Welzen (1662)	0-1
10. T. Wenniger (1613)	- C. Nota (1755)	1-1
totaal		4-6

US had wit aan de even borden.

Het is een droef bericht dat ik u moet brengen: we hebben verloren. We waren langer ongeslagen gebleven dan PSV, maar vonden tegen Watergraafsmeer ons Waterloo. Toen we begonnen, stonden we al met 1-0 achter,

want Rudie had een vooruitgespeelde partij verloren van iemand die zich uitgaf voor 'Jeroen Vuurboom', maar in wie iedereen onmiddellijk Jan Timman herkende. We hebben maar geen protest aangetekend.

Het is wel tekenend voor de reputatie van US 2 dat onze tegenstanders zich tegenwoordig verlagen tot dergelijke maatregelen.

Coen speelde een degelijke remise tegen een ratingreus. Wim werd het slachtoffer van een vreselijke aanval, voortkomend uit de Draak en Roland raakte een pion kwijt, die hij nooit meer terug zag: $\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$. Uw verslaggever moest het opnemen tegen de voormalige hoofdredacteur van dit periodiek, die tegenwoordig voor Desisco zijn externe partijen speelt. Deze renegaat moest gestraft worden, zoveel was duidelijk. Door een schijnoffer van een dame won uw dienaar (dat ben ik dus, voor alle zekerheid) twee pionnen en veel later ook de partij. De one-armed bandit sloeg ook toe: $2\frac{1}{2}$ - $3\frac{1}{2}$.

Persoonlijke scores US 2:

naam	boragem.	pt/part	%
Van Ommeren	1	$\frac{1}{2}/2$	25
Mekers	1,67	$1\frac{1}{2}/3$	50
Beugel	3	1/1	100
Westera	3,33	3/3	100
Houtsmuller	3,67	$1\frac{1}{2}/3$	50
Van Hartingsveldt	5	2/3	67
Van Megen	5	0/1	0
Deinema	6,33	2/3	67
Van der Bij	7,33	2/3	67
Wegman	8,33	1/3	33
De Rijk	9	$\frac{1}{2}/1$	50
Raymakers	9,5	1/2	50
Berkhout	10	1/1	100
Wenniger	10	$\frac{1}{2}/1$	50

Onno sloeg remise af en dat was heel flink en dapper, maar niet zo verstandig, want hij verloor. Thijs speelde op de een of andere manier remise en Adriaan won, waarna op de schouders van Eef de zware taak rustte om te winnen om de einduitslag nog gelijk te maken. Helaas stond hij helemaal verloren. Dit betekende een 4-6-nederlaag en een drastische verkleining van onze promotiekansen. Dinsdag 19 januari zullen we Pegasus moeten kortwieken.

Jaap Deinema

DE SCHAKER PRIVÉ.

(van onze speciale ver-
slaggever)

In deze harde moderne tijden vol no-nonsense en nieuwe zakelijkheid zouden we bijna vergeten dat de SCHAKER ook een MENS is. Jawel, een MENS. De MENS achter de SCHAKER wordt maar al te vaak vergeten in de race om ELO-PUNTEN en promotie naar groep 1 en CLUBKAMPIOENSCHAP. En soms is de SCHAKER ook niet eens meer een MENS, maar een machine, een robot, een COMPUTER. Ook bij US heeft zo'n emotioneel ONDING een tijdje meegedraaid in de competitie, maar gelukkig is men daar op zijn schreden teruggekeerd en zijn alle SCHAKERS daar weer van VLEES en BLOED, voor zover wij kunnen nagaan. De schaker THUIS, is hij niet minstens zo boeiend als de schaker op de CLUB, in dat naargeestige hol aan de HERENGRACHT, waar wij velen, zoals Martijn S., Rob van G., Jaap D. en Marc O. vaak meer zien drinken en ook ROKEN dan goed voor ze is, om nog maar te zwijgen van Adriaan H. en Eef W. Hem willen wij eens voor het voetlicht halen, de SCHAKER PRIVÉ, nu eens niet verdiept in PAARDOFFERS op h6 of de VELI-MIROVIC-AANVAL in het Sicili-aans.

Toen wij laatst eens wilden uitwaaien op het fraaie Noordwijkse strand meenden wij daar te zien Thijs W. vrolijk lachend en pratend met... ja, wij zagen het goed, de RAVISSANTE zangeres van het OOGVERBLINDENDE meisjesgroepje RESQUE, dat - zoals wij natuurlijk allemaal weten - ten onder is gegaan aan te veel DRUGS en verkeerde vrienden. Misschien heeft IRNE VAN DER HOEVEN dan nu de man gevonden om rust te brengen in haar WOELIGE leventje... Ze zagen er gelukkig

uit, terwijl ze HAND IN HAND liepen over het strand... Kent u FONS nog, FONS GR.? Vorig jaar vertrok hij schielijk naar de Zuidnederlandse stad TILBURG en daar heeft hij - zo wordt ons gemeld - opeens een gezonde DOCHTER gekregen! Wij hopen kleine FONSJE nog eens achter het schaakbord aan te treffen.. Ook ons voormalige clublid FRANS VOS is in het gelukkige bezit gekomen van een DOCHTER, die de naam RENSKE NINA heeft gekregen. Onze doorgaans toch BABYKRITISCHE speciale correspondent spreekt van een 'mooie baby! Wij wensen FONS en FRANS veel GELUK!

Waar hangt RUDIE VAN M. toch uit?, vraagt u zich misschien af. Onze man in WENEN zag hem daar zeer onlangs in het gezelschap van een DAME van het vrouwelijk geslacht. Op de vraag wanneer hij weer in Nederland zou verschijnen, kon hij geen concreet antwoord geven. 'Maar ik zal eens terugkomen!', zo beloofde hij ons...

Op de VRIJE UNIVERSITEIT is het een PUBLIEK GEHEIM dat de GRAND-MAITRE van US, HENK SIMON natuurlijk, binnen afzienbare tijd HOOGLERAAR zal zijn. 'Hij is voor professor in de wieg gelegd!', verzuchtte een HOOGSTAAND iemand van de VU, die niet nader genoemd wil worden. Wij waren enigszins verbaasd over de slechte resultaten van ED SCH. een tijdje geleden, tot wij hoorden dat hij in die periode in VUUR en VLAM stond... Tegenwoordig wint hij zijn schakpartijen weer. Wij vrezen het ergste... Omdat de BLADZIJDE bijna VOL is, zullen wij onze berichten over COEN M. (hij ziet er GELUKKIG uit) en AD P. (hij zag wat PIPS) voor later bewaren...